

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 2:43-50 ⁴³A když se po dokonání těch dnů vraceli domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče zpozorovali. ⁴⁴Protože se domnívali, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými. ⁴⁵A když ho nenalezli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. ⁴⁶I stalo se, že ho po třech dnech našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, naslouchá jim a vyptává se jich. ⁴⁷Všichni, kteří ho slyšeli, žasli nad jeho rozumností a odpověďmi. ⁴⁸Když ho rodiče spatřili, zhrozili se a jeho matka mu řekla: “Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.” ⁴⁹A on jim řekl: “Jak to, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že musím být ve věcech svého Otce?” ⁵⁰Ale oni neporozuměli tomu slovu, které jim pověděl.

Joseph and Mary were in great perplexity and distress. In the departure from Jerusalem they had lost sight of Jesus, and they knew not that He had tarried behind. The country was then densely populated, and the caravans from Galilee were very large. There was much confusion as they left the city. On the way the pleasure of traveling with friends and acquaintances absorbed their attention, and they did not notice His absence till night came on. Then as they halted for rest, they missed the helpful hand of their child. Supposing Him to be with their company, they had felt no anxiety. Young as He was, they had trusted Him implicitly, expecting that when needed, He would be ready to assist them, anticipating their wants as He had always done. But now their fears were roused. They searched for Him throughout their company, but in vain. Shuddering they remembered how Herod had tried to destroy Him in His infancy. Dark forebodings filled their hearts. They bitterly reproached themselves. DA 80.4

DA – Touha věků 80.4 Josef s Marií zatím prožívali krušné chvíle. Při odchodu z Jeruzaléma ztratili Ježíše z dohledu a nevěděli, že tam zůstal. Onen kraj byl tehdy hustě osídlený a karavany z Galileje bývaly velmi početné. Když Josef s Marií opouštěli město, všude panoval veliký zmatek. Na cestě se těšili ze společnosti přátel a známých, a teprve po setmění si všimli, že s nimi Ježíš není. Zastavili se, aby si odpočinuli, a vtom si uvědomili, že jim chybí pomocná ruka jejich dítěte. Mysleli si, že je někde mezi přáteli a nedělali si starosti. Byl sice ještě malý, ale důvěřovali Mu. Domnívali se, že až bude třeba, vytyší, že Ho potřebují, a jako vždy jim přijde pomoci. Nyní se v nich však probudily obavy. Hledali Ho v celé karavaně, ale marně. S hrůzou si vzpomněli, jak se Ho, když byl ještě děťátko, pokusil Herodes zabít. Jejich srdce naplnily temné předtuchy a trápily je hořké výčitky svědomí. (srv. TV 47.5)

Returning to Jerusalem, they pursued their search. The next day, as they mingled with the worshipers in the temple, a familiar voice arrested their attention. They could not mistake it; no other voice was like His, so serious and earnest, yet so full of melody. DA 81.1

DA – Touha věků 81.1 Po návratu do Jeruzaléma pokračovali v hledání. Druhý den, když se vmísili mezi ostatní věřící v chrám, upoutal jejich pozornost známý hlas. Nemohli se splést, žádný jiný hlas nebyl podobný tomu Jeho – tak vážný, upřímný, a přitom příjemný. (srv. TV 47.6)

In the school of the rabbis they found Jesus. Rejoiced as they were, they could not forget their grief and anxiety. When He was with them again, the mother said, in words that implied reproof, “Son, why hast Thou thus dealt with us? Behold, Thy father and I have sought Thee sorrowing.” DA 81.2

DA – Touha věků 81.2 Ježíše našli v rabínské škole. Zaradovali se, ale na úzkost a obavy nezapomněli. Když byli zase spolu, řekla mu matka trochu vyčítavě: **Lukáš 2,48** “Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.” (srv. TV 48.1)

"How is it that ye sought Me?" answered Jesus. "Wist ye not that I must be about My Father's business?" And as they seemed not to understand His words, He pointed upward. On His face was a light at which they wondered. Divinity was flashing through humanity. On finding Him in the temple, they had listened to what was passing between Him and the rabbis, and they were astonished at His questions and answers. His words started a train of thought that would never be forgotten. DA 81.3

DA – Touha věků 81.3 Lukáš 2,49 "A on jim řekl: Jak to, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" Viděl, že mu nerozumějí, a proto ukázal vzhůru k nebi. Užasli nad světlem, které se objevilo v Jeho tváři. Lidstvím probleskovalo božství. Když Ho našli v chrámu a slyšeli Jeho rozhovor s rabíny, žasli nad Jeho otázkami i nad tím, jak odpovídal. Jeho slova na ně zapůsobila nezapomenutelným dojmem. (srv. TV 48.2)

And His question to them had a lesson. "Wist ye not," He said, "that I must be about My Father's business?" Jesus was engaged in the work that He had come into the world to do; but Joseph and Mary had neglected theirs. God had shown them high honor in committing to them His Son. Holy angels had directed the course of Joseph in order to preserve the life of Jesus. But for an entire day they had lost sight of Him whom they should not have forgotten for a moment. And when their anxiety was relieved, they had not censured themselves, but had cast the blame upon Him. DA 81.4

DA – Touha věků 81.4 Jeho otázka pro ně navíc byla poučením. Lukáš 2,49 "Nevěděli jste, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" Ježíš se plně věnoval dílu, které přišel na svět vykonat, Josef s Marií však svou práci zanedbali. Bůh jim prokázal velikou poctu tím, že jim svěřil svého Syna. Andělé řídili Josefovy kroky, aby ochránili Ježíšův život. Josef s Marií Ho měli střežit jako oko v hlavě, oni Jej však na celý den ztratili z dohledu. Když se jim ulevilo, že Ho našli, nevyčítali to sobě, ale Ježíši. (srv. TV 48.3)

It was natural for the parents of Jesus to look upon Him as their own child. He was daily with them, His life in many respects was like that of other children, and it was difficult for them to realize that He was the Son of God. They were in danger of failing to appreciate the blessing granted them in the presence of the world's Redeemer. The grief of their separation from Him, and the gentle reproof which His words conveyed, were designed to impress them with the sacredness of their trust. DA 81.5

DA – Touha věků 81.5 Bylo přirozené, že Josef s Marií na Ježíše pohlíželi jako na vlastní dítě. Každý den trávili spolu a Jeho život se v mnoha ohledech podobal životu ostatních dětí. Proto pro ně bylo nesmírně těžké si uvědomit, že je Synem Božím. Byly v nebezpečí, že nedocení požehnání, které jim bylo uděleno díky přítomnosti Vykupitele světa. Bolest, kterou prožili, když Ježíše ztratili, a jemné pokárání v Jeho slovech jim měly připomenout, jak důležité a posvátné poslání jim bylo svěřeno. (srv. TV 48.4)

In the answer to His mother, Jesus showed for the first time that He understood His relation to God. Before His birth the angel had said to Mary, "He shall be great, and shall be called the Son of the Highest: and the Lord God shall give unto Him the throne of His father David: and He shall reign over the house of Jacob forever." Luke 1:32, 33. These words Mary had pondered in her heart; yet while she believed that her child was to be Israel's Messiah, she did not comprehend His mission. Now she did not understand His words; but she knew that He had disclaimed kinship to Joseph, and had declared His Sonship to God. DA 81.6

DA – Touha věků 81.6 V odpovědi matce dal Ježíš poprvé najevo, že chápe svůj vztah k Bohu. Před Jeho narozením řekl anděl Marii: Lukáš 1,32.33 "32Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. 33Na věky bude kralovat nad domem Jákobovým a jeho kralování nebude konce." Marie o těchto slovech přemýšlela, a přestože věřila, že její dítě bude Mesiášem

Izraele, Jeho poslání plně nepochopila. Teď Jeho slovům nerozuměla, věděla však, že se zřekl svého příbuzenství s Josefem a prohlásil se za Syna Božího. (srv. TV 48.5)

As His mission had opened to Jesus in the temple, He shrank from contact with the multitude. He wished to return from Jerusalem in quietness, with those who knew the secret of His life. By the paschal service, God was seeking to call His people away from their worldly cares, and to remind them of His wonderful work in their deliverance from Egypt. In this work He desired them to see a promise of deliverance from sin. As the blood of the slain lamb sheltered the homes of Israel, so the blood of Christ was to save their souls; but they could be saved through Christ only as by faith they should make His life their own. There was virtue in the symbolic service only as it directed the worshipers to Christ as their personal Saviour. God desired that they should be led to prayerful study and meditation in regard to Christ's mission. But as the multitudes left Jerusalem, the excitement of travel and social intercourse too often absorbed their attention, and the service they had witnessed was forgotten. The Saviour was not attracted to their company. DA 82.2

DA – Touha věků 82.2 Když Ježíš v chrámu pochopil své poslání, vyhýbal se zástupům. Přál si poklidně se vrátit z Jeruzaléma ve společnosti lidí, kteří znali tajemství Jeho života. Při velikonoční slavnosti Bůh chtěl svůj lid odvést od světských starostí a připomenout mu, jak obdivuhodně jej vysvobodil z Egypta. Přál si, aby v tom všem lidé viděli zaslíbené vysvobození z hříchu. Stejně jako krev zabitého beránka chránila domy Izraele, tak měla Kristova krev zachránit je. Skrze Krista však mohou být zachráněni jen tehdy, pokud vírou učiní Jeho život svým vlastním. Symbolická bohoslužba měla smysl jen tehdy, pokud přiváděla lidi ke Kristu jako k jejich osobnímu Spasiteli. Bůh chtěl, aby lidé na modlitbách zkoumali Kristovo poslání a uvažovali o něm. Když však zástupy opouštěly Jeruzalém, věnovali lidé tolik pozornosti zážitkům z cesty a rozhovorům s přáteli, že na smysl bohoslužby, které se zúčastnili, zapomněli. Spasitele proto jejich společnost nepřitahovala. (srv. TV 48.7)

As Joseph and Mary should return from Jerusalem alone with Jesus, He hoped to direct their minds to the prophecies of the suffering Saviour. Upon Calvary He sought to lighten His mother's grief. He was thinking of her now. Mary was to witness His last agony, and Jesus desired her to understand His mission, that she might be strengthened to endure, when the sword should pierce through her soul. As Jesus had been separated from her, and she had sought Him sorrowing three days, so when He should be offered up for the sins of the world, He would again be lost to her for three days. And as He should come forth from the tomb, her sorrow would again be turned to joy. But how much better she could have borne the anguish of His death if she had understood the Scriptures to which He was now trying to turn her thoughts! DA 82.3

DA – Touha věků 82.3 Když se Josef s Marií vraceli s Ježíšem z Jeruzaléma sami, doufal, že obrátí jejich pozornost k proroctvím o trpícím Spasiteli. Chtěl zmírnit bolest své matky na Golgotě a myslel na ni už nyní. Marie měla být svědkem Jeho posledního smrtelného zápasu a Ježíš toužil po tom, aby Jeho poslání správně pochopila a aby měla sílu vydržet, až jejím nitrem pronikne meč. Stejně jako nyní ztratila Ježíše a tři dny Ho se zármutkem v srdci hledala, ztratí Ho znovu na tři dny, až bude obětován za hříchy světa. Když potom vstane z hrobu, její zármutek se opět promění v radost. Kdyby rozuměla Písmu, ke kterému se nyní snažil obrátit její pozornost, mohla by snášet utrpení z Jeho smrti mnohem snadněji. (srv. TV 50.1)